

Părțile din procedura principală

Reclamant: Melzer

Pârâtă: MF Global UK Ltd

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Landgericht Düsseldorf (Germania) — Interpretarea articolului 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001 L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Competențe speciale în materie delictuală și cvasidelictuală — Stabilirea competenței teritoriale pentru soluționarea unei acțiuni în despăgubiri în cazul participării transfrontaliere a mai multor persoane la săvârșirea aceleași fapte ilicite — Posibilitatea de a stabili această competență în funcție de locul în care a fost săvârșită fapta prejudiciabilă de către un autor al acesteia, altul decât pârâtul.

Dispozitivul

Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că nu permite să se stabilească, în temeiul locului unde s-a produs fapta generatoare imputată unuia dintre presupușii autori ai unui prejudiciu, care nu este parte la litigiu, o competență jurisdicțională în privința unui alt presupus autor al prejudiciului respectiv care nu a acționat în raza teritorială a instanței sesizate.

(¹) JO C 211, 16.7.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 iunie 2013 — Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-241/11) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/41/CE — Activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale — Netranspunere parțială în termenul prevăzut — Hotărâre a Curții prin care se constată existența neîndeplinirii obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Sumă forfetară]

(2013/C 225/08)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Z. Malůšková, N. Yerrell și K.-Ph. Wojcik, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek și J. Očková, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 260 TFUE — Neexecutarea Hotărârii Curții din 14 ianuarie 2010, pronunțată în cauza C-343/08, Comisia/Republica Cehă — Neadoptarea în termenul prevăzut a tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, p. 10, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 219) — Impunere a unei sume forfetare și a unei penalități cu titlu cominatoriu

Dispozitivul

1. Întrucât nu a adoptat, la data la care a expirat termenul acordat în scrisoarea de punere în întârziere adresată de Comisia Europeană Republicii Cehă în temeiul articolului 260 alineatul (2) TFUE, toate măsurile pe care le impunea executarea Hotărârii din 14 ianuarie 2010, Comisia/Republica Cehă (C-343/08), Republica Cehă nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE.
2. Obligă Republica Cehă la plata către Comisia Europeană, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a unei sume forfetare de 250 000 de euro.
3. Obligă Republica Cehă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 232, 6.8.2011

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 30 mai 2013 — Comisia Europeană/Regatul Suediei

(Cauza C-270/11) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/24/CE — Păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice — Hotărâre a Curții prin care se constată o neîndeplinire a obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 TFUE — Sancțiuni pecuniare — Impunerea unei sume forfetare]

(2013/C 225/09)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Tufvesson și D. Maidani, precum și F. Coudert, agenți)

Pârât: Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk și C. Meyer-Seitz, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 260 TFUE — Neexecutarea Hotărârii Curții din 4 februarie 2010 pronunțată în cauza C-185/09, Comisia/Suedia — Cerere de stabilire a unor penalități cu titlu cominatoriu.

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea măsurilor necesare pe care le impune executarea Hotărârii din 4 februarie 2010, Comisia/Suedia (C-185/09), privind netranspunerea în dreptul său intern a dispozițiilor Directivei 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE, precum și prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma directivei menționate, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 TFUE.
2. Obligă Regatul Suediei la plata către Comisia Europeană, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a unei sume forfetare de 3 milioane de euro.
3. Obligă Regatul Suediei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 226, 30.7.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 4 iunie 2013 [cerere de decizie preliminară formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Regatul Unit] — ZZ/Secretary of State for the Home Department

(Cauza C-300/11) (¹)

[**Libera circulație a persoanelor — Directiva 2004/38/CE — Decizie prin care unui cetățean al Uniunii Europene i se interzice accesul pe teritoriul unui stat membru din motive de siguranță publică — Articolul 30 alineatul (2) din directiva menționată — Obligație de a informa cetățeanul în cauză cu privire la motivarea acestei decizii — Divulgare contrară intereselor siguranței statului — Dreptul fundamental la o protecție jurisdicțională efectivă**]

(2013/C 225/10)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din procedura principală

Reclamant: ZZ

Pârât: Secretary of State for the Home Department

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Interpretarea articolului 30 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare

a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56) în lumina articolului 346 alineatul (1) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene — Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă — Decizie de îndepărtare a unui cetățean al unui stat membru de pe teritoriul unui alt stat membru din motive de securitate publică — Obligația de informare a cetățeanului vizat cu privire la motivele îndepărtării sale în pofida faptului că autoritățile responsabile consideră că o asemenea divulgare este contrară intereselor de securitate a statului

Dispozitivul

Articolul 30 alineatul (2) și articolul 31 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie interpretate, în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în sensul că impun ca instanța națională competentă să se asigure că nedivulgarea în mod precis și complet de către autoritatea națională competentă către persoana interesată a motivelor pe care se bazează o decizie adoptată în temeiul articolului 27 din această directivă, precum și a elementelor de probă aferente acestora este limitată la strictul necesar și că îi este comunicată persoanei interesate, în orice caz, esența respectivelor motive, într-un mod care să țină seama corespunzător de confidențialitatea necesară a elementelor de probă.

(¹) JO C 252, 27.8.2011.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 iunie 2013 [cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf — Germania] — Piepenbrock Dienstleistungen GmbH & Co KG/Kreis Düren

(Cauza C-386/11) (¹)

[**Achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Noțiunea „contract de achiziții publice” — Articolul 1 alineatul (2) litera (a) — Contract încheiat între două colectivități teritoriale — Transferul de către o entitate al sarcinii de curățenie în unele dintre clădirile sale către cealaltă entitate în schimbul unei compensații financiare**]

(2013/C 225/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf